

جشن جهانی

چینی‌ها در گذشته مثل ایرانیان، عید نوروز را جشن می‌گرفتند و به رقص و پایکوبی می‌پرداختند. یکی از این رقص‌ها رقص شمع و اژدها نام داشت که حدود چهارصد نفر پارچه منقوشی به شکل اژدها بر سر می‌گرفتند و در میان جمعیت می‌چرخیدند. در اطراف آن‌ها کاهنان در حالی که کاسه آب و شمعی در دست داشتند به حرکت در می‌آمدند.

یکی از رسوم جالب چینی‌ها در فصل بهار این بود که در شب عید هر کس باید قرض‌های خود را بپردازد و یا این که سند قرض را تجدید نماید. مردم جزایر هاوایی فصل بهار را فصل عشق و شادی می‌دانند و جشن‌ها و مراسم مذهبی خاص دارند. هر پسری که دنبال نامزد می‌گردد، می‌تواند در موقع سال نو حلقه گلی بر گردن دختر مورد علاقه خود بیندازد که به معنی حلقه نامزدی است.

در شب اول بهار مردم هاوایی مراسم باشکوهی برپا می‌کنند و پس از افروختن آتش در کنار آن به رقص مشغول می‌شوند.

مردم آلاسکا فصل بهار را با مسابقه گوزن دوانی شروع می‌کنند و مسابقات سورت‌مه رانی بین افراد مختلف و به ویژه جوانان برگزار می‌شود.

در آمریکای جنوبی در اوایل فصل بهار کارناوال مخصوصی به نام کارناوال گل به راه می‌افتد و

بهار فصل شکفتن، فصل نو شدن، فصل عشق و بازگشت به طبیعت و فطرت پاک الهی است. فصلی که در آن انسان با الهام از زمان و طبیعت به تحول در خود می‌پردازد و کهنگی‌ها و بدی‌ها را به کناری می‌زند و خوبی‌ها و تازگی‌ها و طراوت را جایگزین می‌کند.

بهار زمانی است که از همه زمان‌ها جدا است زیرا همیشه جوان است و در همه حال تازه به دنیا آمده و کهنگی هرگز به ساحت شگفتش راه ندارد.

بهار فصل بی‌همتا است چرا که به هیچ فصل دیگری نمی‌ماند. در این فصل نه سرمای استخوان‌ترکان آزار دهنده وجود دارد و نه گرمای تشنگی‌آور و لب‌سوزان. هم‌چنین در این فصل اثری از حزن و افسردگی دیده نمی‌شود و هر چه هست شادی است و طرب.

از آنجا که ویژگی‌های بهار مطابق طبع انسان و همنوا با روح پاک اوست این فصل نه تنها در ایران که در اکثر نقاط جهان با مراسم و برنامه‌های خاص همراه است. این مراسم شباهت‌های زیادی با هم دارد که به دلیل مشترکات روح انسان‌ها است.

مراسم بهار و نوروز در ایران کاملاً شناخته شده است و به همین دلیل در این مقاله به آن نمی‌پردازیم و سعی می‌کنیم به طور بسیار خلاصه به این مراسم در سایر نقاط جهان که معمولاً همراه با جشن و شادی است اشاره کنیم.

که حاکی از یک افسانه قدیمی است که در آن غولی می‌خواهد دختر پادشاه را بدزدد و «کساتریا» نامزد دختر غول را هلاک می‌کند این رقص هیجان و شور مخصوص دارد که به جز اهالی بالی کسی نمی‌تواند آن را اجرا کند. در ژاپن در اولین روز بهار دختران به باغ می‌روند و ریسمانی به درختی می‌بندند و در موقع بستن ریسمان دعا می‌کنند که تا سال دیگر صاحب شوهر و فرزند شوند.

در استرالیا مجالس باشکوهی ترتیب می‌دهند و تا صبح به بازی چشم‌بندی که همراه با شوخی و تفریح است می‌پردازند و صبح روز بعد همگی از شهر خارج شده و در میان باغ‌ها و مزارع پراکنده می‌شوند.

در پایان این بخش به یکی از اساطیر و افسانه‌های مصر باستان که مرتبط با بهار است می‌پردازیم تا ریشه‌دار بودن این مسلک در فرهنگ ملل بیش از پیش نمایان گردد.

مصریان باستان عیدی داشتند که آن را عید نیل می‌گفتند. این عید در اواسط اردیبهشت که هم‌زمان با پرآبی رود نیل بود برگزار می‌شد. در آن روز فرعون و ملکه مصر لباسی از گل و شکوفه در بر می‌کردند و سوار بر ارابه‌ای می‌شدند که غرق گل بود و چند گاو که حیوان مقدس به شمار می‌رفت و با گل و شکوفه‌های رنگارنگ تزئین می‌شدند همراه ارابه فرعون حرکت می‌کردند. رجال، اعیان و نمایندگان کشورهای مختلف و اسیرانی که در مصر می‌زیستند با دسته‌های گل و حمایل‌های گل در مسیر فرعون صف می‌کشیدند. فرعون و ملکه در ارابه می‌نشستند و از کاخ سلطنتی شهر (ممفیس) تا کنار رود نیل می‌آمدند. بعد از ورود آن‌ها، دختر زیبایی که قبلاً انتخاب شده بود و

مردم در شب اول بهار ماسک به چهره می‌زنند و تا صبح در خیابان «سامبا» می‌رقصند.

فصل بهار در برزیل همراه با گاوپازی است. در زمستان بلیت‌ها همه فروش می‌رود و از اول بهار گاوپازی شروع می‌شود. در این مراسم گل و سنبل زیادی به گاوها آویزان می‌کنند.

فرانسویان فصل بهار را فصل دوست داشتنی می‌نامند. آن‌ها در این فصل به دوچرخه سواری می‌پردازند. در این فصل در کنار باغ‌ها و مزارع دوچرخه‌های دونفره بی‌شماری دیده می‌شود. در جنوب فرانسه کاروان‌های گل در کوچه و خیابان به راه می‌افتند.

در کشورهای اسکاندیناوی به مناسبت فرارسیدن بهار مردم خرمن‌های آتش روشن می‌کنند و اسکی‌های پوسیده و شکسته را در آن می‌اندازند و دور آتش به رقص در می‌آیند. در لهستان فصل بهار فصل موسیقی است و مردم در خانه‌های خود مجالس جشن و سرور برپا می‌کنند و آهنگ می‌نوازند.

در هند فرارسیدن بهار با هزار و یک رسم شگفت‌انگیز همراه است و هر یک از ایالت‌ها رسوم مخصوص خود را دارند.

در جزایر اقیانوس هند، مردم گل سرخ به سرو صورت خود می‌زنند و در کوچه و خیابان ترقه می‌ترکانند و آوازهای مخصوص می‌خوانند. بعضی از فرقه‌ها به زیارت اهل قبور می‌روند و برخی دیگر در خانه گل آویزان می‌کنند و برای حیوانات غذا می‌برند. عده‌ای نیز با کشتی یا قایق به دریا می‌روند.

بالی اندونزی که به جزیره رقص معروف است دارای افسانه‌های زیادی است که به صورت رقص نمایش داده می‌شود. در اوایل فصل بهار رقص مخصوص برنج اجرا می‌شود

در میان گل‌ها و شکوفه‌ها مستور بود به حضور می‌آمد. در این محل کاهن بزرگ با دسته‌ای از کاهنان نیز حضور داشتند و گروهی نیز با عود و کندر در پشت سر کاهن‌ها قرار داشتند. آنگاه کاهن بزرگ در ظرف طلا را که پر از آب و روغن مقدس بود می‌گشود. ابتدا فرعون و ملکه را با آن آب و روغن تقدیس می‌کرد، سپس آن دختر جوان را پیش می‌خواند و آب و روغن را بر سر او می‌ریخت. آن‌گاه با منجینی که از گل پوشیده شده بود دخترک را به رود نیل می‌انداختند.

به عقیده مصری‌های آن روزگار رود نیل که سرچشمه خیر و برکت است سالی یک قربانی از مصریان می‌طلبد و این قربانی همان دخترک بود که او را عروس نیل می‌نامیدند.

در هر صورت آروز می‌کنیم که سال نو سالی خوش و شادی‌آفرین برای همکاران محترم باشد و ضمن عرض تبریک به یکایک شما عزیزان گزارش بسیار مختصری در مورد آخرین دوره بازآموزی تقدیم می‌شود.

پنجمین دوره بازآموزی نشریه رازی در آبان ماه سال ۱۳۸۱ آغاز شد و در مهر ماه سال ۱۳۸۲ به پایان رسید. در این دوره جمعاً ۱۵۰۸ نفر از همکاران داروساز شرکت کردند که ۱۱۴۰ نفر (۷۶ درصد) از شهرستان‌ها و ۳۶۸ نفر (۲۴ درصد) از تهران بودند.

از ۱۱۴۰ نفر شرکت‌کننده از شهرستان‌ها، ۷۵۵ نفر مرد (۶۶ درصد) و ۳۸۵ نفر زن (۳۴ درصد) می‌باشند. هم‌چنین از ۳۶۸ نفر شرکت‌کننده تهران ۱۵۸ نفر مرد (۴۳ درصد) و ۲۱۰ نفر زن (۵۷ درصد) می‌باشند. بنابراین آقایان شرکت‌کننده در دوره پنجم بازآموزی از تهران و شهرستان‌ها ۹۱۳ نفر (۶۱ درصد) و خانم‌های شرکت‌کننده ۵۹۵ نفر که ۳۹ درصد کل شرکت

کنندگان را به خود اختصاص داده‌اند.

مسن‌ترین فرد شرکت‌کننده در دوره پنجم یکی از آقایان داروساز است که متولد سال ۱۳۰۰ هجری شمسی از شهرستان یزد می‌باشد که سال فراغت از تحصیل ایشان ۱۳۲۴ است. جوان‌ترین فرد شرکت‌کننده نیز متولد ۱۳۵۷ می‌باشد که در سال ۱۳۸۰ فارغ‌التحصیل شده است.

تعداد گواهی‌های صادر شده تا تاریخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۰، ۱۱۵۰ عدد می‌باشد که به مرور زمان و با دریافت پاس‌نامه‌های بعدی تعداد دیگری نیز صادر خواهد شد.

تعداد داروسازان شرکت‌کننده در دوره پنجم بازآموزی نسبت به دوره چهارم افزایش پیدا کرده که این افزایش ۲۹۵ نفر می‌باشد زیرا در دوره چهارم ۱۲۱۳ نفر شرکت کرده بودند.

افزایش تعداد شرکت‌کننده در بازآموزی نشریه رازی نشان از استقبال همکاران دارد که امید است در دوره بعدی نیز شاهد چنین پدیده‌ای باشیم.

دوره ششم بازآموزی ماهنامه دارویی رازی همراه با آغاز سال جدید و در همین شماره نشریه آغاز می‌شود که امید است پاسخگوی نیازهای همکاران در اقصی نقاط کشور باشد. در این دوره علاوه بر همکاران داروساز، پزشکان نیز می‌توانند شرکت نمایند و در پایان دوره ۲۰ امتیاز و با رعایت شرایط مربوط کسب نمایند.

در این دوره تصمیم به این است که نظرات همکاران به طور مداوم دریافت گردد تا مقالات ارایه شده هر چه بیشتر پاسخگوی نیازها باشد. امید است کلیه همکاران در این زمینه همکاری لازم را با نشریه خود داشته باشند و نظریات اصلاحی خود را به طور مداوم در اختیار مجله قرار دهند.

دکتر سید محمد صدر